

Sygn. akt **VI Gz 100/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Frankowska Barbara (spr.)**

Sędziowie: **SSO Anna Walus-Rząsa**

SSO Anna Harmata

Protokolant: asyst. sędz. Jarosław Różycki

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **T. G.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. w W.**

o ustalenie istnienia umowy leasingu

w przedmiocie zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego

w T. V Wydziału Gospodarczego z dnia 20 marca 2014 r.,

sygn. akt V GC 83/14

postanawia:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASANIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt

V GC 83/14 (k. 25-27), Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy zabezpieczył powództwo o ustalenie

istnienia umowy leasingu poprzez zezwolenie powodowi T. G. na posiadanie i korzystanie

z samochodu osobowego marki F. (...) nr rej. (...) nr VIN (...) do czasu prawomocnego rozpoznania niniejszej sprawy.

Uzasadniając motywy swego rozstrzygnięcia Sąd I instancji powołał się na treść przepisów art. 730¹ § 1 k.p.c., art. 731

k.p.c. oraz art. 755 § 1 pkt. 2 k.p.c. Podkreślił przy tym, iż niniejsza sprawa jest sprawą cywilną w związku

z czym droga sądowa jest dopuszczalna. Dalej Sąd zaznaczył, że wnioskujący

o zabezpieczenie uprawdopodobnił roszczenie oraz wykazał interes prawny. Jednocześnie w ocenie Sądu Rejonowego

ww. sposób zabezpieczenia jest odpowiedni dla ochrony praw uprawnionego i nie obciąża obowiązwanego ponad miarę.

Dlatego też Sąd I instancji na podstawie przywołanych wyżej przepisów wniosek o zabezpieczenie uwzględnił.

Z powyższym rozstrzygnięciem Sądu nie zgodził się pozwany wywodząc zażalenie. Orzeczeniu temu zarzucił obrazę

art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że powód w sposób dostateczny uprawdopodobnił zarówno dochodzone roszczenie jak i interes prawny.

Mając to na uwadze skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i odmówienie udzielenia zabezpieczenia przedmiotowego roszczenia o ustalenie istnienia umowy leasingu oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Względnie wniósł o uchylenie ww. postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Zgodnie zaś z art. 730 § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Pojęcie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia definiuje art. 730 § 2 k.p.c., w myśl którego interes ten istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przesłanki warunkujące udzielenie zabezpieczenia, tj. uprawdopodobnienie istnienia roszczenia oraz interesu prawnego w jego udzieleniu muszą wystąpić łącznie, aby zabezpieczenie mogło zostać wnioskującemu o nie udzielone.

W ocenie Sądu Odwoławczego Sąd I instancji słusznie przyjął, iż wnioskodawca uprawdopodobnił roszczenie o ustalenie istnienia umowy leasingu.

Dokonując, w realiach rozpoznawanej sprawy, oceny zaistnienia przesłanki uprawdopodobnienia żądania pozwu, należy mieć na względzie specyfikę instytucji uprawdopodobnienia, która to stanowi odstępstwo od ogólnej reguły dowodzenia twierdzonych faktów. Konsekwencją obowiązku jedynie uprawdopodobnienia określonych faktów jest zwolnienie uprzywilejowanej w ten sposób strony od konieczności ich dowodzenia na zasadach ogólnych, tj. z zachowaniem proceduralnych zasad postępowania dowodowego. Cechujący uprawdopodobnienie brak formalizmu służyć ma przede wszystkim przyspieszeniu danego postępowania. Od swobodnej oceny sądu (w dalszym ciągu wymagającej wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy w oparciu o doświadczenie życiowe i zasady logiki) zależy jednakże uznanie, czy fakty, na jakie powołuje się strona można uznać za wiarygodne na tyle, by mogły stanowić podstawę ustaleń przesądzających o trafności wniesionego żądania. Z tego względu przyjąć należy, iż uprawdopodobnienie

z reguły nie może opierać się na samych twierdzeniach strony. Warunek uprawdopodobnienia roszczenia uważa się za spełniony już wówczas, gdy wnioskodawca wykaże, że istnieje uzasadniona podstawa do przypuszczenia, że po stronie wnoszącego o udzielenie zabezpieczenia istnieje roszczenie znajdujące uzasadnienie w normie prawa materialnego.

Uprawniony w uzasadnieniu pozwu zwracał uwagę przede wszystkim, iż nie zalegał z płatnościami za którąkolwiek z rat oraz na to, że zapis 36.1.a OWU, który mówi, iż finansujący może wypowiedzieć umowę, gdy korzystający stanie się podmiotem reorganizacji prowadzącej do jego podziału, połączenia lub likwidacji albo gdy zarząd na prowadzoną przezeń działalność gospodarczą zostanie przejęty przez inny podmiot jego, jako osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą nie dotyczy.

Powód wykazał więc, że pozwany wypowiedział łączącą strony umowę leasingu oraz, że bezwzględnie żąda natychmiastowego wydania przedmiotu leasingu. Zasadność twierdzeń i zarzutów strony co do tego czy powód w sposób należyty czy też nienależyty wykonywał wiążącą strony umowę oraz czy pozwany zgodnie z jej treścią wypowiedział umowę będzie przedmiotem dalszego postępowania. Nie mniej jednak dla potrzeb zabezpieczenia powództwa uznać należy roszczenie powoda za wystarczająco uprawdopodobnione. Rozstrzygnięcie szczegółowe w przedmiocie argumentacji skarżącego zmierzałoby do rozstrzygnięcia sporu, co na tym etapie postępowania jest zdecydowanie przedwczesne.

Stosownie zaś do definicji wyrażonej w art. 730 § 2 k.p.c., drugi z warunków - interes prawny istnieje, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób

uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Wprawdzie, jak stanowi art. 731 k.p.c., zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, to jednak ustawodawca przewidział jednakże wyjątki od powyższej reguły, dopuszczając w zakresie roszczeń niepieniężnych możliwość zabezpieczenia o charakterze nowacyjnym. Konsekwencją tego rodzaju zabezpieczenia jest stworzenie nowej, prowizorycznej sytuacji, trwającej aż do rozstrzygnięcia sprawy. Rozważając kwestię zabezpieczenia

w ten właśnie sposób, należy mieć na względzie dodatkowo obowiązujący od

3 maja 2012 r. art. 755 § 2 1 k.p.c. Z przepisu tego wynika, że art. 731 k.p.c. nie stosuje się, jeżeli zabezpieczenie jest konieczne do odwrócenia grożącej szkody lub innych niekorzystnych dla uprawnionego skutków. Zatem nowacyjne zabezpieczenie roszczeń niepieniężnych, co do swej treści może nie różnić się od merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, o ile uprawniony uprawdopodobni, że bez takiego zabezpieczenia narażony będzie na szkodę albo inne niekorzystne skutki. Konieczność odwrócenia szkody lub innych niekorzystnych dla uprawnionego skutków jest szczególnym przejawem interesu prawnego

w uzyskaniu zabezpieczenia. Okoliczność tę należy uznać w niniejszej sprawie za uprawdopodobnioną. W świetle zasad doświadczenia życiowego niewątpliwym jest bowiem, że brak wnioskowanego zabezpieczenia może doprowadzić do sytuacji, odebrania uprawnionemu samochodu objętego umową leasingu oraz jak w skazuje uprawniony istnieje realna obawa jego sprzedania

w związku z czym nie będzie możliwe wykonanie ewentualnie umowy

w zakresie, w jakim pozostała do wykonania. Zastosowany przez Sąd I instancji sposób zabezpieczenia zapewnia uprawnionemu należyłą ochronę prawną,

a obowiązanego nie obciąża ponad potrzebę.

Dodać również potrzeba, iż zaskarżone postanowienie nie „ingeruje”

w treść umowy wiążącej strony bowiem w żaden sposób jej nie zmienia, a jego celem jest tylko zapewnienie skuteczności przyszłego orzeczenia Sądu, jeżeli oczywiście orzeczenie takie będzie uwzględniało żądanie uprawnionego.

W przeciwnym razie zabezpieczenie upadnie (por. art. 744 § 1 i 2 kpc).

W kontekście powyższych rozważań Sąd Okręgowy uznał, zarzuty zażalenia za niezasadne, zaś zaskarżone postanowienie za odpowiadające prawu. Dlatego też - na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. – zażalenie w całości oddalił, o czym orzekł w sentencji postanowienia.